Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26122
Copyright: Admont, Benediktinerstift

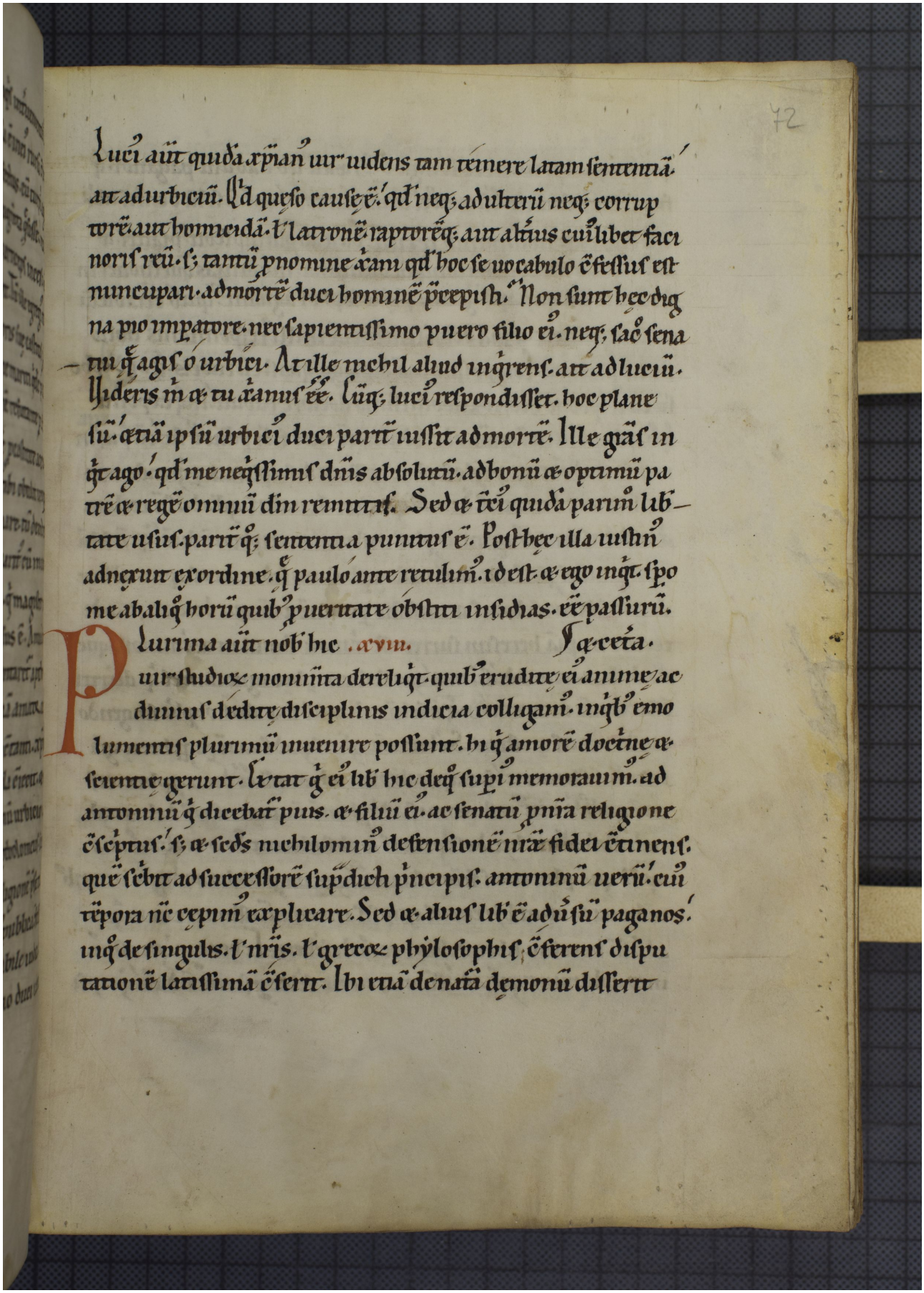

Lucio autem quidam christianum uir uidens tam temere latam sententiam
ait ad urbicum. Quid queso causae est. quid neque adulterum neque corrup
tores aut homicidam. vel latronem raptoremque aut alius cuiuslibet faci
noris reum. sed tantum pnomine christiani quod hoc se uocabulo esse fellius est
nuncupari. ad mortem duci hominem precepisti. Non sunt hec digna
pio imperatore. nec sapientissimo puero filio eius. neque sacro senatu
quique agis o urbici. At ille nihil aliud ingrens. ait ad lucium.
Videris in re tu christianus esse. Cumque lucio respondisset. hoc plane
sum. etiam ipsum urbicio duci parere iussit ad mortem. Ille gratias in
quit ago. quod me nequissimis dominis absolutum. ad bonum et optimum pa
trem et regem omnium dimittis. Sed et tibi quidam parum lib
tate usus. parere quoque sententia punitus es. Post hec illa iustin
adnexuit exordine. quem paulo ante retulimus. id est. et ego inquit spo
me abaliquorum quibus puertate obstiti insidias. esse passurum.

Plurima autem nobis hic .xviii. Sed certa.
uir studiose monumenta derelinquit quibus eruditae eius animae ac
diuinus dedite disciplinis indicia colligamus. in quibus emo
lumentis plurimum inuenire possimus. hi quamore docetne es
scientiae gerunt. Verum quia eius libri hic deque supra memoratum. ad
antoninum quem dicebat pius. et filium eius. ac senatum pnia religione
esse pius. sed et sedis nihilominus defensione nitae fidei etinens.
que esset ad successorem supdicti principis. antoninum uerum. cui
tempora nec cepimus explicare. Sed et alius liber edidit suum paganos.
inque de singulis. vel mris. vel grecae philosophis esserens dispu
tationem latissima esserit. Ibi etiam denata demonum disserit